برشِ روزنامه‌ها

اگر رئیسی نیامده بود

روزنامه کیهان در یادداشتی به مناسبت فرا رسیدن صدمین روز دولت سیزدهم نوشت: این روزها که تقریباً مقارن با صدمین روز تشکیل دولت سیزدهم است شاید مهم‌ترین سؤالی که نقل محافل رسانه‌ای شده اینکه جناب رئیسی و دولت متبوعش در این بازه زمانی چه کرده‌اند؟ اگر بخواهیم پاسخ این سؤال را به طور دقیق و مبسوط بدهیم، طبیعتاً باید ضمن دسترسی به گزارش‌های آماری سه ماهه وزارتخانه‌های مختلف و سازمان‌های دولتی و بررسی آنها با واقعیت‌های میدانی به جمع‌بندی منصفانه‌ای درباره عملکرد دولت برسیم. اما شاید بتوان به گونه دیگری هم به این سؤال پاسخ داد و آن اینکه فرض کنیم اگر جناب آقای رئیسی در این مدت رئیس‌جمهور نبود و شخص دیگری اما با رویکرد و سیاست رئیس‌جمهور قبلی بر ارکان دستگاه اجرایی حاکم بود و همان شیوه مدیریتی هشت سال قبل ادامه می‌یافت چه اتفاقی در این ۱۰۰ روز می‌افتاد.

از آنجا که بارزترین ویژگی دولت قبل تکیه به خارج و خصوصاً غربی‌ها بود قطعاً تا زمانی که آنها را راضی نمی‌کرد نمی‌توانست اقدام شایسته‌ای در کشور انجام دهد و چه بسا معطلی و رکودی که در هشت سال قبل و به جهت اجرای همان سیاست انتظار برای رضایت کدخدا، فضای بنگاه‌های اقتصادی را فراگرفته بود باز هم ادامه می‌یافت، مثلاً شمار واحدهای تعطیل شده که از ۱۰ هزار واحد فراتر رفته بود سیر صعودی پیدا می‌کرد و کارگران بیشتری به سرنوشت کارگران کارخانه‌های ارج، آزمایش، هفت‌تپه و... گرفتار می‌شدند. واکسیناسیون عمومی برضد کرونا که از نظر دولت قبل پیوند عجیبی با FATF داشت همچنان در مراحل اولیه درجا می‌زد و معلوم نبود تعداد قربانیان روزانه چه رکوردهای جدیدی را ثبت می‌کند چراکه آقای علی ربیعی سخنگوی دولت روحانی اوایل دی‌ماه سال گذشته در پاسخ به سؤالی درباره چرایی تعلل دولت برای تأمین واکسن گفته بود: «در مورد انتقال پول بنابر قوانین تحریم و قواعد FATF چندین مرحله امکان انتقال پول با مشکل مواجه شد و با موانعی روبه‌رو بودیم. به طور کلی نپیوستن به FATF و در لیست سیاه قرار گرفتن آثار خود را بر تراکنش‌های مالی و تأمین مالی نشان داده است و حتی در مواقعی هم که تحریم مانع نمی‌شود متأسفانه FATF این بهانه را ایجاد می‌کند». آیا با این نگاه، مردم ایران می‌توانستند امیدی به واکسیناسیون سراسری در سه ماه داشته باشند؟ همچنین اگر نگاه صرف به غرب همچنان بر ذهن مسئولان اجرایی حاکم بود شاید انتظار ایران برای عضویت در سازمان همکاری‌های شانگهای که بیش از دو دهه طول کشیده بود به پایان نمی‌رسید و فرصت مطلوب اقتصادی برای گسترش روابط تجاری با کشورهای شرقی فراهم نمی‌شد. با این وصف شاید بتوان گفت مهم‌ترین سیاست دولت رئیسی در سه ماهه آغازین کارش تغییر نگاه به برجام و گره نزدن اقتصاد و معیشت و سلامت مردم به خارج کشور بود. مردم در این ۱۰۰ روز دیدند می‌شود هم بیش از ۱۰۰ میلیون دُز واکسن در مدت کوتاهی وارد کشور شود و هم به باج خواهی غربی‌ها «نه» گفت و زیر بار خواسته‌های مستکبرانه FATF نرفت. افکار عمومی دیدند هم می‌شود چرخ فعالیت‌های تجاری در قالب تهاتر نفت با کالا و خدمات با سایر کشورها بچرخد و هم فعالیت‌های هسته‌ای کشور شتاب بالایی بگیرد.

لاف نفتی بایدن

روزنامه خراسان تیتر یک دیروز خود را به یادداشت اخیر رئیس‌جمهور امریکا درباره تحریم نفتی ایران اختصاص داد و نوشت: در حالی که تنها دو هفته تا آغاز مذاکرات ایران و ۱+۴ در وین بر سر رفع تحریم‌های امریکا باقی مانده و علی باقری پس از تور دیپلماتیکش به اروپا و ملاقات با مقامات فرانسه، آلمان، انگلیس و اسپانیا، گفت‌وگوهایش را جدی و سازنده درباره موضوعات دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی از جمله مذاکرات پیش رو توصیف کرده، جو بایدن رئیس‌جمهور امریکا با اظهاراتی در تضاد با ادعاهای واشنگتن، از ایجاد محدودیت‌های جدید بر سر فروش نفت ایران خبر داد. امریکایی‌ها که همزمان ادعای علاقه به شروع مذاکرات و بازگشت به برجام را در رسانه‌های خود تقویت می‌کنند بعد از تحریم‌های جدید علیه برخی افراد کشورمان در روزهای گذشته حالا علناً در سطح رئیس‌جمهور این کشور تهدید به قطع کامل صادرات نفت ایران می‌کنند؛ اقدامی که می‌تواند به نتیجه رسیدن مذاکرات هشتم آذر در وین را با تهدید جدی روبه‌رو سازد. خراسان اضافه کرده است: خط و نشان بایدن علیه نفت ایران و لاف‌زنی او نیز در شرایطی است که طی دو، سه ماه اخیر، اخبار غیررسمی اما موثق از افزایش صادرات نفت به میزان روزانه یک‌میلیون بشکه حکایت دارد. این مسئله همزمان با افزایش قیمت نفت و رسیدن بهای آن به حدود ۸۲ دلار نشان می‌دهد که بازار جهانی نفت با افزایش تقاضا نسبت به عرضه در شرایط پس از کرونا مواجه است و حذف نفت ایران می‌تواند قیمت را بیش از این افزایش دهد و به اقتصاد جهانی لطمه بزند.

گشایش عرصه سیاسی عمومی

شرق در یادداشتی نوشت: کارکرد احزاب صورت‌بندی‌های معطوف به قدرت است که دامنه‌ای از خودآگاهی و بسیج اجتماعی تا ورود به چرخه سیاستگذاری را در بر می‌گیرد. تولید قدرت از خلال مناسبات اجتماعی و منافع گروهی اصلی‌ترین وجه فعالیت حزبی است، یعنی از بطن جامعه «کالای عمومی قدرت» را صورت‌بندی می‌کند و بیرون می‌کشد. در این رویکرد، با دامنه وسیعی از موضوعات «سیاسی‌شونده» یعنی موضوعاتی که توسط حزب تبدیل به پدیده قدرت می‌شوند، سروکار داریم، اما پرسش این است که این چشم‌انداز چه پیامدهایی برای احزاب ایرانی دارد؟ پاسخ این است که ضروری است احزاب سیاسی در ایران استراتژی سیاسی خویش را در پرتو این چشم‌انداز بازبینی کنند چراکه دامنه وسیعی از فعالیت‌ها نمایان می‌شود و تقریباً هر پدیده سیاستگذاری قابلیت سیاسی‌شدن را دارد و ظرفیت آن را دارد که احزاب درباره آن خودآگاهی سیاسی در میان مردم پدید آورند و آن را به موضوع قدرت تبدیل کنند. در عین حال البته این قابلیت می‌تواند زمینه‌های تعامل با نظام سیاسی را فراهم کند و از برخوردهای براندازانه با حاکمیت جلوگیری کند، البته اگر درک و فهم حاکمیتی هم از این پدیده حاصل شود و اگر تاکنون دیر نشده باشد.

مسئله آبرو در ترازِ عدالت

صبح نو در سرمقاله دیروز خود نوشت: اگر رهبر انقلاب دهه چهارم انقلاب اسلامی را به «عدالت و پیشرفت» نامگذاری کردند، این عدالت نه صرفاً در مناسبات اقتصادی، بلکه در مناسبات میان تمام اجزای نظام اعم از کارگزاران و مردم باید برقرار باشد. یکی از تجلی‌های عدالت‌محوری در رفتار، داشتن حساسیت در قبال حفظ آبروی افراد است. دو نمونه طی روزهای گذشته لزوم حرمت آبروی افراد را بار دیگر به همه ما گوشزد کرد. پس از تذکر رهبر انقلاب به مجلس بابت انتشار گزارش یکی از کمیسیون‌های مجلس که در آن اسامی خاطیان پرونده دانشجویان بورسیه دکترا پیش از اثبات جرم آنها در دادگاه صالحه آورده شده بود، روز گذشته نیز رئیس سازمان صداوسیما در بخشنامه‌ای به معاونت سیاسی رسانه ملی از او خواست تا نمایش مشخصات افراد در برنامه‌های سازمان، پیش از اثبات جرم اکیداً ممنوع شود. بخشنامه قابل تأمل جبلی پس از آن انجام شد که رهبر انقلاب نیز چندی پیش در تذکری به مجلس، خواستار حفظ حرمت آبروی افراد شدند. حفظ آبروی افراد و چهره‌ها البته محدود به تذکر اخیر رهبر انقلاب نبوده و ایشان در بزنگاه‌های حساس سیاسی از جمله در جریان عدم احراز صلاحیت برخی نامزدها در انتخابات ریاست‌جمهوری، از نهادهای ذی‌صلاح خواستند تا حرمت و حیثیت افراد حفظ شود.

گزارش

«کارگزاران» رو به افول یا در مسیر بازسازی؟

کارگزاران سازندگی به لحاظ کار حرفه‌ای حزبی و تشکیلاتی، فعالیت سیاسی و تن ندادن به قهرهای غیرحرفه‌ای و سیاسی اصلاح‌طلبان و داشتن ارگان رسمی و تشکیلات منظم، شاید بیشتر از هر حزب دیگری در ایران، حزب بوده است، با این حال شاید شکست دولت روحانی و آوار این عدم‌موفقیت بر احزاب حامی و بعد شکست‌ها در سه انتخابات اخیر (مجلس، ریاست‌جمهوری و شوراها) و نیز اختلافات و جدایی‌ها رمق این حزب را گرفته باشد. باید دید کارگزاران در آینده مسیر بازسازی را می‌رود یا رو به افول است.

روزنامه سازندگی، ارگان حزب کارگزاران سازندگی دیگر منتشر نمی‌شود. غلامحسین کرباسچی که تا همین هفته گذشته دبیر کل حزب کارگزاران بود، چهار دلیل برای انتشارنشدن این روزنامه بیان کرده است. او طی پستی در صفحه شخصی خود در اینستاگرام نوشته است: «علل توقف انتشار روزنامه سازندگی: ۱- استعفای سردبیر در تاریخ ۱۴۰۰/۸/۱۸، ۲- عدم‌همراهی و احیاناً مخالفت ارکان حزب با انتشار روزنامه، ۳- عدم‌وجود کاغذ، ۴- بدهی سنگین».

این تنها تغییر در حزب کارگزاران طی روزها و بلکه هفته‌های اخیر نیست. پس از انتخابات ریاست جمهوری خرداد امسال این حزب با جدا شدن‌ها و زمزمه‌هایی همراه شد که در نهایت بروز تغییرات را ناگزیر کرد. هفته گذشته بود که محمد عطریانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی ایران، خبر از تغییراتی در شورای مرکزی این حزب داد؛ تغییراتی که بیش از نیمی از اعضا را شامل می‌شد. او توضیح داد: «با رأی شورای مرکزی، «محسن هاشمی» رئیس این شورا باقی ماند و فاطمه سعیدی به عنوان نایب رئیس اول، علی جمالی نایب رئیس دوم، حامد منتظری منشی اول و کامبیز مشتاق گوهری به عنوان منشی دوم انتخاب شدند. علت این تغییرات این بود که اعضای قبلی برای این دوره، داوطلب حضور در هیئت رئیسه نشدند» اما خبر مهم‌تری که او اعلام کرد، پایان دبیرکلی کرباسچی در این حزب بود. عطریانفر ابتدا از اصرار همیشگی اعضای حزب برای دبیرکلی کرباسچی گفت و دلیل این اصرار را «جامعیت و وجاهت» کرباسچی عنوان کرد که به همین دلیل هم از ابتدای تشکیل حزب، او این مسئولیت را بر عهده داشته است. عطریانفر سپس گفت: «کرباسچی در دو تا سه سال گذشته به دلایلی کاملاً قابل‌فهم و موجه چون شرایط سیاسی موجود، بزرگ شدن حزب، توسعه تشکیلاتی در استان‌ها و تغییر ذائقه اعضا می‌خواست نسبت به انتخاب دبیرکل جدید اقدام کند که با مخالفت و اصرار آنها مواجه می‌شد. او در آخرین کنگره حزب در بهمن گذشته، بار دیگر بر این موضع پافشاری کرد و حتی گفت که این آخرین دوره‌ای است که به عنوان دبیرکل مسئولیت حزب را بر عهده می‌گیرد.» عطریانفر سپس از غیبت کرباسچی در این جلسه و انتخاب «حسین مرعشی» به رغم مقاومت برای پذیرش چنین مسئولیتی خبر داد. او استعفاها در حزب را هم تکذیب کرد.

■ ماجرای استعفاهای پذیرفته‌نشده

استعفای تعدادی از اعضای اصلی این حزب خبری بود که شهریور امسال از سوی فرزانه ترکان، عضو شورای مرکزی این حزب که خودش هم استعفا کرده است، اعلام شد. طبق این خبر شهربانو امانی و یدالله طاهرنژاد هم استعفا کرده‌اند که این استعفاها هنوز مورد پذیرش قرار نگرفته است.

فرزانه ترکان درباره چرایی استعفای خود گفته بود که «من به دلیل زاویه‌ای که با برخی سیاست‌های حزب کارگزاران خصوصاً در انتخابات اخیر پیدا کردم، از عضویت در حزب کارگزاران استعفا کردم و چند تن از افراد صاحب رأی و بزرگان حزب هم علاوه بر من از عضویت در حزب کارگزاران استعفا کردند.»

ترکان تأکید کرده بود: «مشکل ما در حزب و در جامعه بزرگ‌تر یعنی اصلاح‌طلبان این است که با زاویه بسته خودشان و فقط به جهت اینکه در قدرت جایی داشته باشند، وارد سیاست شدند و به مشکلات جامعه نگاه کردند، در صورتی که فکر می‌کنم برای حل مشکلات باید برنامه‌ریزی صورت می‌گرفت.»

■ جدی نبود، حل می‌شود!

محسن هاشمی هم درباره بحث‌ها و اتفاقات اخیر در حزب گفته که «درگیری جدی نبود» و مباحثی صرفاً برای «اتفاق افتادن تغییرات» روی داده است. هاشمی تأکید کرده است: «اختلاف و چیز مشکل‌داری» نبود، اما با این حال گفته که «حرف‌هایی پراکنده در گروه (مجازی) منتشر می‌شد» و «به مرور همه چیز حل می‌شود.»

روزنامه اعتماد از رسانه‌های اصلاح‌طلب هم تلاش کرده است وجود اختلاف در حزب کارگزاران را ساخته و پرداخته رسانه‌های اصولگرا بداند، اما در عین حال گفته که نه مرعشی و نه هیچ یک از اعضای حزب حاضر به اعلام کاندیداتوری برای سمت دبیرکلی (جایگزین کرباسچی) نبوده‌اند.

قسمت دیگری از گزارش اعتماد هم جالب توجه است، وقتی همزمانی تغییرات در حزب با توقف انتشار روزنامه سازندگی را بی‌ارتباط می‌خواند: «در حالی که تغییر مهم رأس حزب کارگزاران سازندگی همراه شد با انتشارنشدن روزنامه سازندگی، شایعاتی در خصوص اختلاف در این حزب مطرح شد اما عطریانفر می‌گوید مشکل این روزنامه ربطی به مسائل مربوط به تغییر دبیرکل حزب ندارد»، البته چنانچه در ابتدای گزارش گفتیم، خود کرباسچی دلایل توقف انتشار روزنامه را بیان کرده که یکی از آنها «عدم همراهی و احیاناً مخالفت ارکان حزب با انتشار روزنامه» بوده است.

اعتماد حتی برای عادی‌سازی فضا از قول عطریانفر بیان کرده است: «از این پس کرباسچی ریاست کمیته سیاسی حزب را بر عهده خواهد داشت؛ کمیته‌ای که به گفته این عضو ارشد کارگزاران سازندگی، مهم‌ترین و سیاسی‌ترین کمیته حزب است» اما نکته‌ای که اضافه می‌کند، تلاشش برای عادی‌سازی را بر باد می‌دهد: «هر چند عطریانفر با اشاره به غیبت کرباسچی در نشست شامگاه سه‌شنبه، اذعان کرده که کرباسچی هنوز این تصمیم شورای مرکزی در خصوص سپردن مسئولیت ریاست بر کمیته سیاسی به او را نپذیرفته است» و بعد خود با نگرانی نوشته که: «با این همه باید دید طی روزهای آینده چه سرنوشتی در انتظار این تشکل سیاسی اصلاح‌طلب است»، لذا اعتماد خود ادعایش را مبنی بر نمایش اختلاف در حزب توسط رسانه‌های اصولگرا رد کرده است!

■ هستند و نیستند!

محمدعلی نجفی، اسحاق جهانگیری، حسین مرعشی، فائزه هاشمی‌رفسنجانی، محمد هاشمی‌رفسنجانی، غلامحسین کرباسچی و محمد عطریانفر، عطاءالله مهاجرانی و مصطفی هاشمی‌طبا از اعضای ارشد حزب کارگزاران بودند که اکنون بسیاری از این نفرات به رغم اینکه در قید حیات هستند، ولی دیگر نه در جلسات حزب شرکت می‌کنند و نه بعضاً خود را جزئی از این حزب می‌دانند.

در مشاجره اقتصادی و سیاسی مکتوب میان حزب کارگزاران و نوبخت در سال ۹۷، یک منبع نزدیک به معاون اول رئیس‌جمهور گفت که «اسحاق جهانگیری بیش از سه سال است از حزب کارگزاران خارج شده و هیچ ارتباطی با این حزب ندارد و در جلسات آن نیز شرکت نمی‌کند.» جهانگیری دیگر معاون اول رئیس‌جمهور نیست، اما همچنان از حزبی و کارگزارانی بودن دوری می‌کند.

محمد هاشمی رفسنجانی برادر مرحوم هاشمی‌رفسنجانی هم از حزب جدا شد. مخالفت با گرفتن حق عضویت از اعضا و نیز پیوستن یک فرد خاص به حزب، از دلایل جدایی او ذکر شد. هاشمی‌طبا هم از اعضای جدا شده است و می‌گوید: «آقای مهاجرانی به رغم پیشنهادی که در مورد باز نگه داشتن دوره‌های ریاست جمهوری آقای هاشمی‌رفسنجانی مطرح کرده بود، در حزب معتقد بود ما نباید حرف آقای هاشمی‌رفسنجانی را گوش کنیم. جالب این است که همان موقع حزب کارگزاران به دو گروه تقسیم شده بود! بعضی‌ها می‌گفتند هر چه آقای هاشمی‌رفسنجانی می‌گوید را باید انجام دهیم و برخی دیگر معتقد بودند ما هر چه آقای هاشمی‌رفسنجانی می‌گوید را نباید انجام دهیم. این اختلاف‌ها باعث شد دیگر من در حزب حضور پیدا نکنم. در واقع موضع آقای مهاجرانی در درون کارگزاران، مخالفت با آقای هاشمی‌رفسنجانی بود.»

مهاجرانی هم که پس از فتنه ۸۸ و نقش‌آفرینی پررنگش در آن وقایع، از ایران رفت و همین آغاز جدایی‌اش از حزب بود.

نجفی هم قبل از ماجرای قتل همسر دومش ارتباطش با حزب را قطع کرده بود و حتی نظر حزب بر عدم‌پذیرش سمت شهرداری تهران از جانب او بود که البته نجفی از این دستور حزبی سر باز زد.

مجلس

تقدیر ۲۰۰ نماینده مجلس از رزمایش ذوالفقار ارتش

بیانیه ۲۰۰ نفر از نمایندگان مجلس در تقدیر و تشکر از ارتش در برگزاری رزمایش بزرگ ذوالفقار ۱۴۰۰ در نشست علنی دیروز مجلس شورای اسلامی قرائت شد.

به گزارش فارس، بیانیه ۲۰۰ نفر از نمایندگان مجلس در تقدیر و تشکر از ارتش در برگزاری رزمایش بزرگ ذوالفقار ۱۴۰۰ در نشست علنی روز گذشته قرائت شد.

در بخشی از این بیانیه آمده است: رزمایش بزرگ ذوالفقار ۱۴۰۰ با اهداف راهبردی و ایجاد بازدارندگی از طریق عمق‌بخشی و شناسایی و انهدام اهداف دوردست دشمنان، تاب‌آوری تجهیزات ارتش در مقابل رادارهای دشمن و توسعه و دفاع چند جانبه و نیز با اهداف عملیاتی ارتقای توان رزم و دفاع از استقلال تمامیت ارضی، استمرار و تقویت حضور اثرگذار در آب‌های دوردست بین‌المللی و مناطق راهبردی، پایش خطوط انتقال انرژی، ارتقای آمادگی ارتش برای ایستادگی در مقابل زیاده‌خواهی دشمنان و در صورت نیاز اقدامات مقابله‌ای برقراری امنیت پایدار برای خطوط مواصلاتی خود، حمایت از حمل و نقل دریایی و اقتصاد دریامحور، ارتقای آمادگی و کارایی قرارگاه‌ها و مراکز کنترل فرماندهی ثانویه و متحرک، انتقال دانش و تجربه نسل جوان، بهره‌برداری از قابلیت‌های موجود در حوزه پهپاد، ارزیابی سرعت عمل و چالاکی ترکیب توان و قدرت نیروهای چهارگانه آجا در پشتیبانی آتش با حضور تیپ‌های متحرک هجومی، زرهی و توپخانه انواع هواپیماهای شناسایی، جنگنده و ترابری، انواع شناورهای سطحی و زیرسطحی، انواع پهپادهای شناسایی و رزمی در برد مختلف، انواع سامانه‌های موشکی سطح به سطح، زمین به هوا، ساحل به دریا، سامانه‌های جنگ الکترونیکی ارتش جمهوری اسلامی ایران در آبان ماه ۱۴۰۰ به مدت سه روز در منطقه جنوب شرقی کشور برگزار شد.

خبر

عضو کمیسیون امنیت ملی:

گفت‌وگوهای ایران و عربستان محدود به مسائل دوجانبه و منطقه‌ای است

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی می‌گوید، گفت‌وگوهای میان ایران و عربستان تنها با هدف پیگیری مسائل دوجانبه و منطقه‌ای در جریان است.

ابوالفضل عمویی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت با اشاره به مواضع اخیر وزیر امور خارجه عربستان در خصوص مذاکرات ایران و عربستان تأکید کرد: ما با عربستان در مورد مسائل دوجانبه و مسائل منطقه‌ای گفت‌وگو می‌کنیم اما مذاکرات هسته‌ای ارتباطی با عربستان ندارد.

وی افزود: عربستان تلاش کرد در مقطعی جزئی از مذاکرات اتمی باشد اما این موضوع مورد پذیرش ایران و سایر طرف‌ها قرار نگرفت و از دید ایران گفت‌وگوهای تهران و ریاض بر موضوع روابط دوجانبه تمرکز دارد و ما علاقه‌مند به رفع سوءتفاهم‌ها و موانع هستیم و تصور می‌کنیم طرف سعودی نیز با این نگاه موافق است.

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: از سمت دیگر دو طرف در مورد مسائل منطقه‌ای هم دیدگاه‌هایی دارند که موضوع یمن یکی از این مسائل است و تأکید ما بر این است که این مردم یمن هستند که باید در این مورد به تصمیم‌گیری و تفاهم برسند، البته جمهوری اسلامی ایران روابط دوستانه و خوبی با دولت نجات ملی و انصارالله دارد اما بی‌شک آنها را برای دفاع و تصمیم‌گیری مختار می‌دانیم و اگر جریان ائتلاف سعودی عربی حاضر به آتش‌بس و رفع محاصره باشد، از سوی طرف یمنی هم مورد پذیرش خواهد بود اما بدون پذیرش حقوق اساسی دولت سعودی نمی‌تواند به این بحران پایان دهد.

وی در پایان تأکید کرد: موضوعات مختلفی در روابط ایران و عربستان در اولویت است؛ موضوع برگزاری حج و اعزام حجاج، مسائل کنسولی و روابط سفارتخانه‌ها و نیز نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در جده از جمله موضوعاتی است که باید مورد بررسی قرار بگیرد، همین طور نگاه‌های منطقه‌ای دو طرف در مذاکرات قبلی مورد بحث و گفت‌وگو بود که باید در ادامه نیز پیرامون آنها گفت‌وگو شود.

گزیده خبر

فرمانده نیروی دریایی سپاه:

تجارت امن دریایی مرهون حضور نیروهای مسلح در دریاست

حضور نیروی دریایی ارتش و سپاه در دریا و سواحل، آرامش و تجارت امن را برای کشورمان به ویژه برای ساکنان استان‌های ساحلی به وجود آورده است.

به گزارش مهر، دریادار علیرضا تنگسیری، فرمانده نیروی دریایی سپاه در دیدار با علی‌اکبر صفایی، معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی ضمن تأکید بر تقویت و توسعه همکاری‌های دوجانبه در اجرای برنامه‌های راهبردی دریایی کشور و امنیت دریانوردی گفت: سازمان بنادر و دریانوردی و سپاه از زمان دفاع مقدس تاکنون باهم اقدامات مشترکی را در حوزه دریاها داشته‌اند و این همسویی و هم‌افزایی با قدرت ادامه دارد.

تنگسیری افزود: حضور نیروی دریایی ارتش و سپاه در دریا و سواحل علاوه بر مراقبت و دفاع از مرزها و کیان جمهوری اسلامی، آرامش و تجارت امن را برای کشورمان به ویژه ساکنان استان‌های ساحلی به وجود آورده و هزینه‌های امنیتی را به شدت کاهش داده است. وی تأکید کرد: نیروی دریایی سپاه و ارتش دو بال هم‌افزا در تأمین امنیت دریا هستند که همواره با حضور در سواحل، بنادر و حتی نقاط دوردست، امنیت و آرامش و همچنین ثبات را در منطقه تأمین می‌کنند تا کشورمان در ساحل امن قرار گیرد.

فرمانده نیروی دریایی سپاه خاطرنشان کرد: این نیروها در طول هشت سال دفاع مقدس با شهادت، جانبازی، رشادت و حتی در زمان اسارت، دلاورمردی‌های فراوانی از خود نشان دادند که علاوه بر تجربه‌اندوزی و افزایش توان دفاعی، درس بزرگی به آیندگان دادند مبنی بر اینکه جوانان نیرومند کشورمان اجازه نمی‌دهند کشوری نگاه بد به ما داشته باشد.

علی‌اکبر صفایی، مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی نیز در این دیدار، حضور مقتدرانه نیروهای مسلح را بسترساز ایجاد تجارت دریایی امن در منطقه دانست و گفت: ثبات و امنیت آب‌های بین‌المللی و مرزهای آبی کشور مرهون حضور مقتدرانه، رشادت‌های همه نیروهای دریایی در پهنه اقیانوس‌ها و دریاها و سند افتخاری برای جامعه دریایی و بندری کشور است.

با حضور معاون وزارت خارجه برگزار شد

ظرفیت‌های ترانزیتی در بستر دیپلماسی اقتصادی بررسی شد

پنجمین نشست کارگروه ملی دیپلماسی حمل و نقل و ترانزیت به ریاست معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه و با حضور مدیران ارشد دستگاه‌های اجرایی حوزه ترانزیت کشور برگزار شد.

به گزارش مهر، پنجمین نشست کارگروه ملی دیپلماسی حمل و نقل و ترانزیت به ریاست مهدی صفری، معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه و با حضور مدیران ارشد دستگاه‌های اجرایی حوزه ترانزیت کشور برگزار شد. در بخشی از این نشست موضوعاتی همچون ضرورت برقراری خطوط مستقیم کشتیرانی بین‌المللی به چابهار، تسریع در تکمیل پروژه ریلی چابهار به زاهدان، تسهیل حضور سرمایه‌گذاران خارجی در چابهار و ادامه همکاری با اپراتور هندی از جمله مواردی بود که مورد تبادل نظر و تأکید «کارگروه ملی» قرار گرفت.

همچنین نمایندگان سازمان توسعه تجارت و سازمان بنادر و دریانوردی، نمایندگان سازمان راهداری و وزارت نفت گزارشی از هماهنگی‌های به عمل آمده جهت رفع مشکلات سوخت‌رسانی به کامیون‌های خارجی در کریدور جاده‌ای پاکستان-ایران-ترکیه ارائه کردند.

این کریدور اخیراً و در چارچوب سازمان اکو راه اندازی شده و پیش بینی می‌شود ظرفیت ترانزیت ۱۵ هزار کامیون در سال را داشته باشد. معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه مجدداً بر اهمیت ترانزیت برای اقتصاد ملی و نیز نقش آن در توسعه و تعمیق روابط با کشورهای همسایه تأکید کرد.

دیپلمات سابق:

طرف غربی فهمیده نشستن سر میز مذاکره به معنی تحمیل تعهد جدید به ایران نیست

مذاکره باید از موضع عزت، قدرت و انصاف باشد، یعنی هم ما نگرانی طرف مقابل را در شرایط معقول بپذیریم و هم او به نگرانی‌ها و مطالبات ما توجه داشته باشد.

ابوالفضل ظهره‌وند، سفیر پیشین ایران در ایتالیا در گفت‌وگو با میزان، با اشاره به الزامات رسیده به یک توافق خوب که در دستور کار دولت جدید در گفت‌وگوهای آتی با ۱+۴ است، اظهار داشت: ما شاهد هستیم که در دور جدید مذاکرات، جمهوری اسلامی ایران با رویکرد مبتنی بر ظرفیت‌های داخلی و نگاه به موقعیت‌های خود و با گفتمان ایجابی، آمادگی خود را برای مذاکره اعلام کرده است. بحث بر سر این است که ایران به هیچ عنوان سفره مردم و اقتصاد را با هیچ‌گونه مذاکره خارجی به خصوص مذاکرات هسته‌ای گره نمی‌زند، همچنین نشان می‌دهد اهل مذاکره است.

ظهره‌وند بیان داشت: طرف مقابل هم متوجه شده است که اگر ایران بر میز مذاکره نشست به معنی آن نیست که تعهدات جدید را می‌پذیرد، در حالی که به ضرر منافع و ملاحظات امنیت ملی خودش باشد. مفهوم مذاکره این است که دیدگاه‌های دو طرف مورد بررسی قرار می‌گیرد و سعی می‌کنند در آن به نقطه تعادلی برسند که این نقطه تعادل همان توازن بین مطالبات و تعهدات است. اگر این تعادل وجود نداشته باشد، ایران گامی که به ضرر منافع ملی باشد برنخواهد داشت.

ظهره‌وند اضافه کرد: اگر مذاکره در هر نقطه‌ای از نظر دولت جدید مشکلی داشته باشد، قابل عقبگرد و رفتن به نقطه‌ای قبل از رسیدن به بن‌بست است. دولت مذاکرات قبلی را بررسی کرده است و هر کجای آن گره کور، ابهام یا بن‌بست داشته باشد، باز می‌کند و بعد وارد ادامه مذاکرات می‌شود. مذاکره به معنای رسیدن به یک نقطه‌ای به ضرر منافع ملی و به نفع طرف مقابل نیست. مذاکره می‌تواند سال‌ها انجام شود، بحث این است که آیا طرفین نقطه تعادل را قبول دارند یا نه.

وی با بیان اینکه رسیدن به نقطه توازن در مسیر مذاکرات در دستور کار ایران خواهد بود، افزود: اگر در وین حتی ۶۰ دور هم مذاکره شده باشد، ایران قطعاً مذاکره را از نقطه‌ای که قابل قبول است، شروع خواهد کرد، یعنی ما قرار نیست در بن‌بست یا جاده یک‌طرفه مذاکره کنیم.

ظهره‌وند با بیان اینکه اگر در مذاکره قرار است به توافقی که به ضرر منافع ملی و به نفع طرف مقابل باشد برسیم، قابل قبول نیست و ایران زیر بار چنین مذاکراتی نخواهد رفت، تأکید کرد: مذاکره باید از موضع عزت، قدرت و انصاف باشد، یعنی هم ما نگرانی طرف مقابل را در شرایط معقول بپذیریم و او هم باید به نگرانی‌ها و مطالبات ما توجه داشته باشد. هر کجا که نگرانی دو طرف رفع شد و مذاکره به نقطه تعادل رسید، دو طرف برای امضای توافق اقدام خواهند کرد. واقع‌بینی در هر مذاکره‌ای اصل است.